B. METODE TIL BESTEMMELSE AF FARVETYPE, ASKEINDHOLD OG FARVE I OPLØSNINGER AF SUKKER (HVIDT) OG AF RAFFINERET SUKKER (HVIDT) SOM DEFINERET UNDER A, PUNKT 2 OG 3.

Et »punkt« svarer til:

a) hvad angår farvetypen, 0,5 enheder bestemt efter metoden fra Instituttet for Landbrugsteknologi og Sukkerindustri i Brunswick, som omhandlet i kapitel A, stk. 2, i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/69 af 1. juli 1969 om metoderne til bestemmelse af kvaliteten af sukker, der opkøbes af interventionsorganerne [1]

b) hvad angår askeindholdet, 0,0018 % bestemt efter metoden fra The International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses (ICUMSA-metoden), som omhandlet i kapitel A, stk. 1, i bilaget til ovennævnte forordning

c) hvad angår opløsningens farve, 7,5 enheder bestemt efter ICUMSA-metoden, som omhandlet i kapitel A, stk. 3, i bilaget til ovennævnte forordning.

[1] EFT nr. L 163 af 4. 7. 1969, s. 3.

Forslag til Rådets direktiv om honning

(96/C 231/03)

KOM(95) 722 endelig udg. — 96/0114(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 30. maj 1996)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør foretages en forenkling af visse vertikale direktiver på levnedsmiddelområdet for alene at tage hensyn til de væsentlige krav, som skal opfyldes af de produkter, som omfattes af de pågældende direktiver, så de kan bevæge sig frit i det indre marked, hvilket er i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11. og 12. december 1992, bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 10. og 11. december 1993;

der bør drages omsorg for kvaliteten af affattelsen af fællesskabslovgivningen for at gøre den mere tilgængelig i overensstemmelse med retninglinjerne i Rådets resolution af 8. juni 1993 [1];

begrundelsen for Rådets direktiv 74/409/EØF af 22. juli 1974 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende honning [2], senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, var, at forskelle mellem de nationale lovgivninger om begrebet honning, de forskellige honningsorter samt honnings kendetegn kunne skabe illoyale konkurrencevilkår, hvilket kunne føre til, at forbrugerne blev vildledt, og disse forskelle havde dermed en direkte indvirkning på fællesmarkedets etablering og funktion;

direktiv 74/409/EØF har derfor haft til formål at definere honning og de forskellige honningsorter, der kan bringes i handelen under passende betegnelser, og opstille fælles regler for sammensætningen samt bestemme de vigtigste angivelser i mærkningen for at sikre deres frie bevægelighed inden for EF;

direktiv 74/409/EØF bør omarbejdes for at tilpasse det til den almindelige fællesskabslovgivning, der gælder for alle levnedsmidler, navnlig bestemmelserne om mærkning, forurenende stoffer og analysemetoder;

de generelle bestemmelser om mærkning af levnedsmidler, der er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF [3], senest

[1] EFT nr. C 166 af 17. 6. 1993, s. 1.

[2] EFT nr. L 221 af 12. 8. 1974, s. 10.

[3] EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

ændret ved Kommissionens direktiv 93/102/EØF(1), bør anvendes tilsvarende;

som understreget i sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 24. juni 1994 om situationen inden for den europæiske biavl går Kommissionen ind for udarbejdelsen af harmoniserede analysemetoder, som gør det muligt at kontrollere overholdelsen af de forskellige honningsorters kvalitative specifikationer, der hænger sammen med deres botaniske eller geografiske oprindelse, med henblik på at forebygge og bekæmpe svig; et sådant arbejde er i gang i det fælles forskningscenter i Ispra og i de berørte erhvervssredse;

i medfør af proportionalitetsprincippet, som er udtrykt i traktatens artikel 3 B, stk. 3, bør dette direktiv begrænses til, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede formål;

Kommissionen bør have kompetence til at tilpasse nærværende direktiv i medfør af en procedure i Det Stående Levnedsmiddeludvalg;

for at undgå, at der opstår nye hindringer for de frie varebevægelser, bør medlemsstaterne afholde sig fra at vedtage bestemmelser for de pågældende produkter, der er mere detaljerede, eller som ikke er hjemlet i dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for de i bilag 1 definerede produkter. Disse produkter skal opfylde kravene i bilag 2.

Artikel 2

Direktiv 79/112/EØF anvendes for de i bilag 1 nævnte produkter med følgende undtagelser:

1) Varebetegnelserne i bilag 1 er forbeholdt de i bilaget nævnte produkter og skal benyttes i handelen for at betegne dem. Disse varebetegnelser kan erstattes af betegnelsen »honning«, undtagen når der er tale om »bagerhonning« og »industrihonning«.

   Dette er dog ikke til hinder for, at disse varebetegnelser, bortset fra bagerhonning og industrihonning, kan suppleres med angivelser vedrørende:

   — en blomster- eller planteoprindelse, hvis produktet i væsentlig grad stammer derfra og besidder de pågældende blomsters eller planters organoleptiske, fysisk-kemiske og mikroskopiske egenskaber

   — en regional, territorial eller topografisk oprindelse, hvis produktet udelukkende hidrører fra det angivne sted

   — specifikke kvalitetskriterier.

2) Medlemsstaterne kan kræve angivelse af oprindelseslandet for honning med oprindelse uden for EF.

Artikel 3

Kommissionen opfordrer til udarbejdelse af validerede analysemetoder i form af europæiske standarder, der gør det muligt at kontrollere overholdelsen af de forskellige honningsorters kvalitative specifikationer, der hænger sammen med deres botaniske eller geografiske oprindelse.

Artikel 4

Medlemsstaterne afholder sig fra at vedtage nationale bestemmelser for de omhandlede produkter, der er mere detaljerede, eller som ikke er hjemlet i dette direktiv.

Artikel 5

Tilpasning af dette direktiv til de almindelige EF-bestemmelser, der gælder for levnedsmidler, samt til den tekniske udvikling sker efter proceduren i artikel 6.

Artikel 6

Kommissionen bistås af Det Stående Levnedsmiddeludvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst mulig hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 7

Direktiv 74/409/EØF ophæves med virkning fra den 1. oktober 1997.

(1) EFT nr. L 291 af 25. 11. 1993, s. 14.

Henvisninger til nævnte direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 8

Medlemsstaterne sætter senest den 1. oktober 1997 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser anvendes på en sådan måde, at:

— markedsføring af de i bilag 1 definerede produkter, der er i overensstemmelse med definitionerne og bestemmelserne i dette direktiv, tillades fra den 1. oktober 1997

— markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes fra den 1. april 1998.

Dog er markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, men som er mærket i overensstemmelse med direktiv 74/409/EØF inden den 1. oktober 1997 tilladt, indtil lagrene er opbrugt.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 9

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

PRODUKTERNES BETEGNELSER OG DEFINITIONER

Honning er det levnedsmiddel, der frembringes af honningbier på grundlag af blomsternektar eller udsvedning, som hidrører fra planternes levende dele, eller som findes herpå, og som bierne opsuger, omdanner, blander med egne særlige stoffer og oplagrer og lader modne i bistadens honningtavler.

De vigtigste honningsorter er følgende:

a) **efter oprindelse**

1. *blomsterhonning:*

   honning, som hovedsagelig hidrører fra blomster

2. *honningdug:*

   honning, som hovedsagelig hidrører fra udsvedning fra planters levende dele, eller som findes herpå

b) **efter udvindingsmåde**

3. *honning i tavler:*

   honning, der er oplagret af bierne i forseglede tavleceller, som de selv kort før har bygget, som ikke indeholder bilarver, og som sælges i tavler, hele eller delte

4. *honning med stykker af honningtavler:*

   honning der indeholder et eller flere stykker honning i tavler

5. *afdryppet honning:*

   honning, der er udvundet ved afdrypning af de ikke forseglede tavler uden bilarver

6. *slynget honning:*

   honning, der er udvundet ved slyngning af de ikke forseglede tavler uden bilarver

7. *presset honning:*

   honning, der er udvundet ved presning af tavler, der ikke indeholder bilarver, uden varme eller ved svag varme

8. *bagerhonning — industrihonning*

   honning, der selv om den er egnet til menneskeføde, har en fremmed smag eller lugt, er begyndt at gære, skummer eller har været opvarmet, og hvis diastatiske indeks eller indhold af hydroxymethylfurfural ikke svarer til de i bilag 2 nævnte kendetegn.

BILAG II

HONNINGS KENDETEGN OG SAMMENSÆTNING

Honning består hovedsagelig af forskellige former for sukker, især glucose og fruktose. Farveskalaen går fra næsten farveløs til mørkebrun. Honning kan være flydende, fast eller krystalliseret (helt eller delvis).

Honning skal så vidt muligt være fri for uvedkommende organiske eller uorganiske stoffer, når den markedsføres som sådan, eller når den anvendes i et produkt, der er bestemt til konsum. Honning må ikke have en fremmed smag eller lugt eller være begyndt at gære eller udvise en kunstigt ændret surhedsgrad, og den må ikke have været opvarmet således, at dens naturlige enzymer er blevet ødelagt eller betydeligt svækket, jf. dog bilag 1, punkt 8.

Det er forbudt at tilsætte stoffer til honning eller fjerne dennes karakteristiske komponenter.

Honning, der bringes i handelen, skal have følgende sammensætning:

1. **Tydeligt indhold af reducerende sukker, udtrykt i invertsukker**

— blomsterhonning	ikke under 65 %
— honningdug, ren eller blandet med blomsterhonning	ikke under 60 %

2. **Vandindhold**

— i almindelighed	ikke over 21 %
— lynghonning (calluna)	ikke over 23 %
— industrihonning eller bagerhonning	ikke over 25 %

3. **Tydeligt indhold af saccharose**

— i almindelighed	ikke over 5 %
— honningdug, ren eller blandet med blomsterhonning, akaciehonning, lavendelhonning (lavandula), Banksia menziesiihonning eller honning fra citrusblomster	ikke over 10 %

4. **Indhold af ikke-vandopløselige stoffer**

— i almindelighed	ikke over 0,1 %
— presset honning	ikke over 0,5 %

5. **Indhold af mineralske stoffer (aske)**

— i almindelighed	ikke over 0,6 %
— honningdug, ren eller blandet med blomsterhonning, honning fra kastanieblomster	ikke over 1,2 %

6. **Indhold af frie syrer** — ikke over 40 milliækvivalenter pr. kg.

7. **Diastatisk indeks og indhold af hydroxymethylfurfural (HMF) — bestemt efter behandling og blanding**

a) diastatisk indeks Schade-skalaen):	
— i almindelighed	ikke under 8
— honning med lavt naturligt enzymindhold (f.eks. citrushonning) og et HMF-indhold på ikke over 15 mg/kg	ikke under 3
b) HMF	ikke over 40 mg/kg (med forbehold af litra a), andet led)

Forslag til Rådets direktiv om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum

(96/C 231/04)

KOM(95) 722 endelig udg. — 96/0115(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 30. maj 1996)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør foretages en forenkling af visse vertikale direktiver på levnedsmiddelområdet for alene at tage hensyn til de væsentlige krav, som skal opfyldes af de produkter, som omfattes af de pågældende direktiver, så de kan bevæge sig frit i det indre marked, hvilket er i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11. og 12. december 1992, bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 10. og 11. december 1993;

der bør drages omsorg for kvaliteten af affattelsen af fællesskabslovgivningen for at gøre den mere tilgængelig i overensstemmelse med retningslinjerne i Rådets resolution af 8. juni 1993 om kvaliteten af affattelsen af EF-lovgivningen [1];

formålet med Rådets direktiv 93/77/EØF af 21. september 1993 om frugtsaft og visse lignende produkter [2] var at kodificere direktiv 75/726/EØF;

begrundelsen for direktiv 75/726/EØF var, at forskelle mellem de nationale lovgivninger om frugtsaft og nektar til konsum kunne skabe illoyale konkurrencevilkår, hvilket kunne føre til, at forbrugerne blev vildledt, og disse forskelle havde dermed en direkte indvirkning på fællesmarkedets etablering og funktion;

direktiv 75/726/EØF havde derfor opstillet fælles regler for produkternes sammensætning, mærkning og fabrikationskarakteristika samt for anvendelsen af reserverede betegnelser for at sikre deres frie bevægelighed inden for EF;

direktiv 93/77/EØF bør omarbejdes for at tilpasse det til den almindelige fællesskabslovgivning, der gælder for alle levnedsmidler, navnlig bestemmelserne om mærkning, farvestoffer, sødestoffer og andre tilladte tilsætningsstoffer;

de generelle bestemmelser om mærkning af levnedsmidler, der er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF [3], senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/102/EØF [4], bør anvendes tilsvarende;

tilsætning af vitaminer til de i dette direktiv definerede produkter er tilladt i visse medlemsstater, men det kan dog ikke besluttes at udvide denne mulighed til hele EF; på denne baggrund står det medlemsstaterne frit for at tillade eller forbyde tilsætning af vitaminer i deres nationale produktion, men under alle omstændigheder må princippet om produkternes frie bevægelighed inden for

[1] EFT nr. C 166 af 17. 6. 1993, s. 1.
[2] EFT nr. L 244 af 30. 9. 1993, s. 23.
[3] EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.
[4] EFT nr. L 291 af 25. 11. 1993, s. 14.